

•Carmina Slovenica•

Letopis 1998

•Carmina Slovenica•

"*N*ekoč - tako se začne vsaka pravljica - smo začeli sanjati ta sen... in z vsakim dnem je bilo vse - naša glasba, veselje, prijatelji... - bolj res.
In zdaj živimo to pravljično resničnost."
(Barbara Damjan)

Drage pevke, starši, naši zvesti poslušalci, prijatešji zboru in nepogrešljivi pokrovitešji!

Prijetno mi je narediti uvod v naš prvi letopis spričo mladosti, veselja, prijateljstva, glasbe in moga kar tvori zbor Carmina Slovenica.

Letošnje leto se izteka in brez besed je povedalo zgodbo:

Glasba, meobsegajoča sila je napolnila srca in oplomenitiла duha nem, ki smo se ji predali kot izvajalci ali poslušalci. Za nami so mnoge ure priprav na naše koncerte, snemanja, tekmovanja - trenutki, ko smo skupaj doživljali in ustvarjali nepozabne glasbene stvaritve. Mnogo lepih doživetij je ostalo skritih v naši peski sobi in v naš samih, še več smo jih delili z našimi poslušalci v polnih koncertnih dvoranah. Vse nas je družila glasba in medsebojno prijateljstvo. Zbor ni neorganska masa, pač pa kolekcija mladih ljudi, vsak od njih je drugačen in edinstven. In bolj, ko lahko prepoznamo vsakega od njih kot posameznika, več dajo nazaj kot ansambel, kot kolektiv.

Zbor daje edinstveno možnost vsakomur da spozna svojo samozavest in identiteto: jaz sem nekdo - ostali me potrebujejo.

Zbor zmore, da pevec po celodnevni delu zvečer pride na vaje, ali da po uri matematike, ko gre we narobe, sede na svoj stol v peski sobi in stopi na plemenito pot v svet glasbe. To je ta lepot - je tisto kar žene naprej: vi ti novi obrazi, svetleče oči, ki izražajo radovednost in voljo do učenja in dajejo dobrodošel' dih svežega zraka in novih izvirov.

Tekmovanja so eden takih izvirov: srečiti se z drugimi pred budnim ušesom žirije. Nepozaben je spomin na ugledno žirijo, ki nas je aprila letos v Kalundborgu presenetila z odločitvijo, da nam vsak njen član podeli najvišje število možnih točk. Še vedno se spominimo napetih trenutkov, ko je predsednik Lindholm objavil legendarni dogodek z mednarodnih tekmovanj, ki se po njegovih besedah še ni doslej zgodil nikoli: naš nastop so ocenili kot absolutno popoln.

Prav tako so nepozabne besede glasbenih strokovnjakov in poslušalcev koncertov pri nas in v tujini. Ti hvalijo zborovo mestransko tehnično odličnost, prepoznavajo njegovo nepozabno identiteto ter neposrednost in iskrenost v podajanju glasbe. Ob tem pa, brez izjem, prepoznavajo neko notranjo povezanost med zborom in poslušalci, ki se ustvari že po nekaj uvodnih taktih in ostaja v vseh še potem, ko se vi vračamo v svoje vsakodnevno življenje.

Svoj pečat smo letos pustili poslušalcem naših več kot tridesetih koncertov v Sloveniji, Italiji, Švici, Danski, Kanadi in ZDA. Z nami je glasbo na koncertih delilo več kot 13.500 poslušalcev!!! To zgovorno priča o zborovi pestri dejavnosti, o trdem delu in predanosti vseh, ki v zboru in zanj delajo več kot samo za "hobi" ali "službo" in upam, da bo ta družina ostala še naprej čvrsta in povezana in orečevala we ljubiteљe zborovske glasbe.

Za pomoč pri izvedbi vseh projektov zboru se zahvaljujem vsem pevkam, vodstvu CS Milanu Petku in Alenki Jež-Heinc; mojim glasbenim sodelavcem Olgi Peceny, Simoni Kranjc, Andreji Žakanjšek, Nini Mureškiču in Vladimirju Mlinariču; organizatoricama Marisi Filipčič in Sabini Golež; pevkam korepetitoricam Barbari Rajič, Nastji Pančič, Živi Ploj, Katji Senekovič in Urški Oreščič; biščim pevkam CS; Igoju Grudnu, Danieli Temlin, Ivanu Plitu, Ivanu Dolencu, dr. Zdravku Tsoviču; Tjaši Krajnc in nem, ki ste kakorkoli sodelovali z zborom.

Karmina Šilec, prof.

DANSKA

Absolutna zmaga zbora Carmina Slovenica na Danskem

Žirija prisodila 100% možnih točk

Tokrat je na Evropskem festivalu v Kalundborgu sodeloval na mednarodnem tekmovanju zborov s starostno omejitvijo do 25 let. To je nedvomno zelo zahtevna preiskušnja, saj je povprečna starost zasedbe Carmina Slovenica, ki je tekmovala, le 15 let.

Tekmujoči zbori so prišli iz 11 držav in med njimi so bila mnoga znana zborovska imena:

"Upsala Musikskolas Kammorkor" - Švedska (dir. Robert Sund), "Riga Chamber Choir" - Litva (dir. Gunta Malevica), "Tartu Boys Choir" - Estonia (dir. Undel Kokk), "Chor Akademicki Bydgoszcz" - Poljska (dir. Sylvester Matsak), "Ostravsky Detsky sbor" - Češka (dir. Milan Chromik), "Miraculum" - Zoltan Kodaly Center Madžarska (dir. Laszlo Duranyik) itd...

S trokovno žirijo so sestavljeni priznani strokovnjaki: Steen Lindholm (Danska) dirigent in bivši podpredsednik IFCM (Mednarodne zborovske zveze), Bo Johansson (Švedska) dirigent Adolf Fredriks Girls Choir, predavatelj in leta 1996 "dirigent leta" na Švedskem, Peter Erdei (Madžarska) predavatelj, žirant in vodja Zoltan Kodaly Instituta v Kecskemetu in John Hoybye (Danska) "zborovski skladatelj" leta 1993, dirigent in predavatelj.

Tekmovalni nastop je obsegal prost program 15 minut in obvezno kompozicijo danskega skladatelja Johna Frandsena (Beetwen Us, All this, Happiness ali Goodnes).

Pred in po tekmovanju je imel zbor koncertno turnejo, ki je nastala s sodelovanjem Slovensko-danskega društva. Zbor je gostoval v mestih Horsens, Kopenhagen in Esbjerg. Tam je imel odmevne koncerte in se srečal z glasbenimi strokovnjaki iz zborovskega področja.

"Vsi člani žirije smo enakega mnenja, da je bil nastop zbara Carmina Slovenica najboljše kar smo doslej slišali na zborovskih tekmovanjih."

Nekaj izrednega je složna odločitev žirije, da vsi njeni člani zboru prisodijo najvišje možno število točk - 25 točk. To se po mojih dosedanjih izkušnjah na tekmovanju še ni zgodilo nikoli."

(predsednik žirije Steen Lindholm)

Carmina Slovenica - utrinki z gostovanja na Danskem

Prišli, videli, zmagali ...

Prijatelji me sprašujejo, kako to, da toliko časa posvečam zboru in kako se mi pravzaprav ljubi... Pa pravim: pridružite se nam in nikoli več ne boste tako neumno spraševali...

Šest let je že preteklo od takrat, ko sem prišla k zboru Carmina Slovenica. Prišla sem z razlogom, da preženem dolgočasje. Povem vam, uspela sem ga pregnati; pa še kako! Poleg vsega pa sem v tem času pridobila izkušnje in znanje, ki ju nobena druga šola ali aktivnost ne morejo nuditi.

100 metrov dalje preko ceste... Pa smo se dobro počutile! Zabavale smo se kot še nikoli, vedno se je nekaj dogajalo. Ugotovila sem, da spalna vreča sploh ni tako napačna... Zanimivo je raziskovati možne načine in poti do lahkega spanca... Sploh pa smo v življenu dostikrat postavljeni v položaj, ko se moramo znajti, saj nikoli ne veš, kaj te čaka.

Sveda smo vse komaj čakale, da vidimo svoje vrstnike iz ostalih zborov. Dobro je imeti "nagledano" svojo konkurenco... No, čeprav smo se skušale obnašati prijazno, je bilo čutiti napetost, in to takšno, da verjetno ni manjkalo mnogo do kratkega stika.

Zadnje priprave pred tekmovanjem

Najbolj sveža izkušnja je z Danske od koder smo se pred kratkim vrnili oz. vrnile - v zboru smo namreč sama dekleta. Nikakor nismo šle tja kot turistke ampak z odgovornostjo, saj smo odhajale na tekmovanje. Zmagale smo na celi črti. Konkurenca je bila močna in zdrava za nas, saj smo iztisnile vsak košček znanja iz možganov.

AMPAK bolj zanimivo je bilo to, kar se je dogajalo pred in po tekmovanju. Spominjam se, da sem bila že teden dni pred odhodom presneto živčna in so me morali domači miriti, češ, saj bo vsc v redu. Načr potovanje do cilja je trajalo kar dolgo, in moram reči, da še nikoli nisem tako vztrajno in tako dolgo zrla v TV ekran, kjer se je zvrstilo cel kup filmov in risank; sploh pa ne v avtobusu...

S pale smo v različnih "hostilih", ki so na Danskom zelo prijetni. V kraju tekmovanja Kalundborgu pa smo spale v učilnici na tleh, v spalnih vrečah, da ne govorim o prhah, ki so bile v zgradbi kakšnih

Meni osebno so bili všeč zbori, v katerih so bili tudi fantje. Nisem si predstavljala, da so lahko tudi v zborih takšni atraktivneži. No, saj pri nas je namreč znano, da bi bila sramota, če bi "frajer" šel pet v zbor, nekako skoraj tako, kot če bi se pričeligrati z Barbikami... Kot kaže, pa je to drugje po svetu drugače.

Naša muzika

Na dan tekmovanja smo prišle prve iz svojih "spalnic". V pižamah smo krotile svojo napetost s tekom po hodnikih. Nekateri so nas začudeno gledali, me pa smo ponosno nadaljevale - češ, to pa je naša posebnost... Čeprav nas je bilo strah na smrt, nas je naša dirigentka Karmina vsaj malo pomirila s svojo nenavadno mirmostjo tisti dan. Tako sem si mislila: če zmore biti mirna dirigentka, ki ima še več razlogov za drugačno razpoloženje, zakaj ne bi zmogla še jaz?

Pa mi je še ta kanček poguma uplahnel, ko sem zagledale vse štiri člane žirije, ki so sedeli spodaj pred odrom. V rokah so držali svinčnike, namenjeni krojiti našo usodo. No, ker rada opazujem obnašanje in reakcije ljudi, sem tudi njih skrbno opazovala - seveda, da ne bo pomote - med presledki med posameznimi pesmimi. Dva izmed njih sta kaj kmalu skrila svoj resen obraz in pokazala navdušenje. Tretji je potreboval dosti več časa, da je zaploskal. Četrти pa je bil karseda najbolj resen do konca našega tekmovalnega nastopa. Z glasbenimi vilicami si je trkal ob glavo, da me je spravljal ob živce. No, čisto na koncu pa so se mu usta razlezla v nasmešek in pomenljivo je pogledal ostale, kot da je opravil veliko delo.

Veselje po zmagi

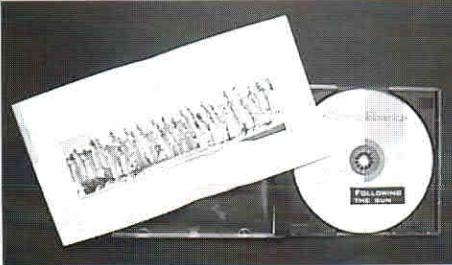
Ob razglasitvi naše zmage smo bile navdušene. Počašcene. Zadovoljne. V takšnih trenutkih pozabiš, koliko truda, časa in energije je potrebno vložiti pred tem. Slavile smo še dolgo v noč.

Doživele smo mnogo lepega v tej malo skandinavski deželi. Mnogo novega smo spoznale. Naprimer to, da je standard v glavnem mestu Kopenhagnu tako visok, da vsa mladina nosi samo najmoderneje in očitno najdražje stvari, da imajo danska dekleta svoj novi modni trend, skoraj vsaka druga ima oblečeno krilo preko hlač. Stil življenja, ki smo ga spoznale, ko so nas gostile družine in Esbjergu, je takšen, da imaš občutek, da si lahko privočijo vse. Hrana na Danskem se od naše razlikuje po tem, da jedo skoraj samo sadje in zelenjavno, pa še to skoraj zmeraj surovo. Pa tudi soli ne uporabljajo... no, za naš okus premalo. Nič čudnega, da so torej Danci sami visoki, vitki ljudje s čudovito polto. Ja, glede zdravega načina življenja so nam lahko vzgled.

Torej, znova smo mnogo videle, doživele, zmagale. Pa naj kdo še slučajno vpraša, kako se nam ljubi!... Očitno imamo nešteto dobrih razlogov!

NOVO!
Nova CD plošča Carmine Slovenice

CD ploščo "SLEDIMO SONCU" lahko naročite na naslovu:
Carmina Slovenica, Partizanska 5, 2000 Maribor

"SLEDIMO SONCU" je najnovejša CD plošča Carmine Slovenice, na kateri so skladbe najrazličnejših stilov in žanrov.

Skladbe so izbrane iz svetovne zakladnice zborovske literature za ženske glasove: od latinsko-ameriške, finske, estonske, eskimske, avstralske, afriške do slovenske glasbe.

Pravo popotovanje po svetu.

Carmina Slovenica na Evropskem festivalu mladinskih zborov v Baslu

Ponovno uspešno gostovanje v tujini

Tokrat se je zbor odzval vabilu na **Evropski festival mladinskih zborov v Baslu v Švici** (20.-24. maja 1998). Umetniški direktor Erick Holliger je zbor povabil na festival na podlagi odmevnega koncerta na Evropa Cantat v Linzu, julija lani.

Zbor Carmina Slovenica se je v festivalskih dneh predstavljal na kar sedmih koncertih in treh nastopih. Vse koncertne dvorane so bile izredno dobro obiskane, tako da je slovenski zbor slišalo več kot 5000 poslušalcev. Kritiki in strokovna javnost so zborove nastope ocenili kot izvrstne poustvarjalne dogodke.

Umetniški svet festivala je ob slovenskem zboru gostil tudi številne renomirane ansamble kot so:

Mladinski zbor **bolgarskega radia in televizije** (dir. Hristo Nedjalkov) iz Sofije, Dekliški zbor **Jitro** (Jiri Skopal), Hradec Králové, Deški zbor **Azouliukas** (Vitautas Miškinis) iz Vilniusa, Deški zbor **Nacionalne akademije iz Kijeva** (Wolodymyr Roshok), **Tygerberg Childrens Choir** (Hendrik D. Loock), Capetown, JAR, Deški zbor **Scola Cantorum** Cantate Domino (Michael Ghijs) iz Belgije.

Zliti pesmi, pevk, obiskovalcev in prostora

Po besedah organizatorjev je bil zbor Carmina Slovenica deležen nedeljenega navdušenja nad zavidljivo ravnijo svoje poustvarjalne moći in profesionalno kakovostjo.

"Koncertna zanesljivost teh deklet je bila tako slišna kakor tudi vidna. V vokalni, dihalni in zvokovni tehniki so te pevke v vseh pogledih vrhunsko šolane, imajo neverjetno izenačen lep ton in vzorno dinamično raznolikost. Tudi tukaj: bogat aplavz - in - petje, ki gre najbolj do srca takrat, ko postane samo po sebi umeven odras človečnosti in življenja."

(Paul Shorno, 23. 5. 1998, Basler Zeitung)

"Dokončno nepričakovani variiran odgovor na moderno zborovsko petje daje dekliški komorni zbor Carmina Slovenica iz Maribora, Slovenija. Sproščeno in zabavno, ampak zaradi tega ne brez izredno visokega pevskega nivoja. Z "Let There Be Peace On Earth" od S. Millerja in J. Jacksona, so poslala zelo nadarjena mlada dekleta, s kretnjami rok in z zibajočimi gibi polnimi mimične perfekcije, prošnjo za mir v nebesne višine (z glasovi polnimi moći)."

(Basler Zeitung, maj 1998)

"Komorni zbor Carmina Slovenica iz Maribora, ansambel, ki atraktivno združuje glasbo in govor, lahko brez dvomov označimo kot zbor s profesionalno kakovostjo. Veliki loki, od najnežnejšega pianissima do mogočnega forte, so podprtji s precizno diktijo."

(Rudolf Frei, 22. 5. 1998, Basler Zeitung)

Polne koncertne dvorane

Iz Slovenije z ljubeznijo

Ivan Dolenc (Kanada)

Carmina Slovenica je s svojo pesmijo očarala Kanadčane

Mariborske pevke so nastopile na veličastnem jubilejnem koncertu ob dvajsetletnici Toronto Children's Chorusa v Torontu. Svoj obisk Severne Amerike pa so zaključile s prav tako zmagoslavnim gostovanjem v Brooklynu.

Nabito polna in že v zgodnjem poletju razprodana dvorana v Torontu je vsak nastop zborov burno pozdravila. Vse je bilo na visoki umetniški ravni in prelepo izvedeno. Vsi nastopajoči zbori in dirigenti so bili odlični. Ko pa je prišel na vrsto samostojni nastop Carmine Slovenice z dirigentko Karmino Šilec, je velika cerkev kar odmevala od navdušenega ploskanja in krikov: "Bravo! Bravo! Bravo!" Publika jih je prisilila, da so morale pevke znova zapeti še nekaj slovenskega. Pretežna večina dolgotrajnih ovacij je zanje prišla iz vrste Kanadčanov vseh mogočih narodnosti. Carmina Slovenica je očarala vse svoje poslušalce in gledalce do zadnjega.

Slovenski nastop se je začel z "Letnimi Časi" Lojzeta Lebiča. Zatem smo slišali "Postojno" Hermana Rechbergerja, "El Barquito" Alberta Graua in še venček slovenskih narodnih pesmi. Instrumentalna spremiščevalca sta bila Vladimir Mlinarič in Nino Mureškič.

Publika je strmela v mariborski zbor kot začarana in občudovala njihovo izredno pevsko tehniko, disciplino, baletno ilustracijo besedil, in ne nazadnje smo se vsi skupaj čudili strokovni odličnosti in mladim letom dirigentke Carmine Šilec. Mariborska dekleta so nas osvojila s svojimi prikupnimi belimi koncertnimi oblekami, s svojimi prodornimi, čistimi in razgibanimi glasovi. O njihovem izvajanju je bilo med poslušalci slišati same superlativе: "Izredno....prelepo....izjemno....čudovito....genialno... nadvse iznajdljivo....nepozabno.... ganljivo....!"

Naše Slovenke so prišle v Kanado z ljubeznijo in ta njihova ljubezen se je dotaknila vseh, ki so jih tukaj slišali ali celo srečali!

Ms. Jean Ashworth Bartle, dirigentka zbora Toronto Children's Chorus, je bila tako prijazna, da je na moje povabilo pripravila sledečo izjavo o gostovanju zбора Carmina Slovenica v Kanadi:

"Čutili smo se počaščene, da smo lahko slišali izjemno petje Carmine Slovenice pod vodstvom Karmine Šilec. Ta zbor je bil pred dvema tednoma v Torontu del koncerta v proslavitev 20-letnice Toronto Children's Chorusa. Briljanten zbor ima široko paleto barvitosti, primerno za izvajanje vsakvrstnega repertoarja za ženske glasove. Osebno sem s posebnim užitkom poslušala odlično oblikovane skladbe sodobnih slovenskih skladateljev. V Severni Ameriki bi radi slišali še več del teh velikih umetnikov. Zbor smo v Kanadi sprejeli odlično, saj smo dejela z močno zborovsko tradicijo. Zasluga za to je zborova izredno visoka izvajalska kakovost. Dirigentka Karmina Šilec je zelo nadarjena mlada dirigentka z veliko bodočnostjo. V Torontu si želimo slišati Carmina Slovenico tudi ob drugih priložnostih."

G. John Ivan Plut, predsednik Vseslovenskega kulturnega odbora in urednik "Glasila kanadskih Slovencev", ki je bil dva dni njihov vodič po Torontu in bližnji okolici, je dejal:

"Vse moje delo in usluge za zbor Carmina Slovenica in njihovo dirigentko Karmino Šilec je bilo stokrat poplačano z doživetji z njimi in njihovo pesmijo. Želel bi jih še enkrat objeti, jim stisniti roko in jim zaželeti vse najboljše na njihovi življenjski poti. Doživetje ob njihovi pesmi je bilo enkratno."

Dirigentka iz St. Mary, Eileen Baldwin, mi je povedala o tem nastopu, da se je Carmina Slovenica spet izkazala kot prvorosten zbor, ki ga je veselje poslušati. Prav posebej je poohvalila bogato raznolikost njihovega repertoarja in njihovo izredno sposobnost prilagajanja vsakvrstni publike. Izrazila mi je svojo željo, da bi se s tem slovenskim ansamblom kmalu spet srečala in z njim še naprej sodelovala.

Veleposlanik R Slovenije v Ottawi, dr. Božo Cerar, mi je v nujnem telefonskem razgovoru opisal koncert CS z velikim navdušenjem. Tu so njegove besede:

"Zelo sem bil vesel svojega srečanja s Carmino Slovenico. Letos je bilo v Kanadi kar precej slovenskih zborov, a Carmina Slovenica je kajpak med njimi najbolj kvalitetna, to pa za našo kulturno predstavitev v Kanadi veliko pomeni. To je bilo gostovanje, ki si ga človek lahko samo želi. Saj gre za kombinacijo skupnih nastopov kanadskih mladinskih zborov s slovenskim, povrhu pa še za to, da vključujejo ti nastopi tako širšo kanadsko kot slovensko publiko. To je nekaj idealnega za obiskovalce, še posebej pa za predstavitev slovenske kulture v širšem obsegu. Drugi naši zbori so se predstavili le tukajnjemu slovenskemu občinstvu, mi pa oromo z našimi gostovanji doseči tudi vse druge Kanadčane. V primeru Carmine Slovenice gre torej za našo doslej najmočnejšo kulturno predstavitev v širši kanadski javnosti."

"Ta zbor je izreden v vsakem pogledu: glasovi pevk in njihova ugašenost so odlični, sposobne so izvajanja v najrazličnejših slogih, obenem pa prvorstno izražajo svojo sposobnost, toplino in predanost. Karmina Šilec je brilijantna, talentirana dirigentka, ki je dokazala svojo sposobnost, da spravi zbor na najvišjo umetniško raven. Čestitam!"

- so besede Linde Beaupre, dirigentke zborja St. Mary's Youth Chorus, prav tako udeleženca te zborovske prireditve v Torontu.

KANADA IN ZDA

Carmina Slovenica je imela velik uspeh tudi v New Yorku. Tam je gostovala pri Brooklyn Chorusu, ki ga vodi Dianne Berkun. Naše pevke so koncertirale v polno zasedeni dvorani Old First Reformed Church. Tega koncerta so se udeležili tudi nekateri najvišji predstavniki R Slovenije v ZDA: veleposlanik in vodja slovenske misije pri OZN dr. Danilo Turk, generalni konzul v New Yorku g. Vojislav Šuc, in kulturni ataše pri slovenski ambasadi g. Tomaž Salamun.

Dr. Danilo Turk mi je o nastopu Carmine Slovenice povedal sledeče:

"To je bil izjemno impresiven koncert. Umetniški izraz zbara je izredno visok in zanimiv, tudi raznovrsten, tako po tonski in glasbeni kvaliteti, kot tudi po koreografiji in občem nastopu. Zelo dobro je bilo, da je bil koncert v cerkvi, kjer je bila akustika primerena veliki zahtevnosti njihovega programa. Mislim, da se v New Yorku redkokdaj sliši tako kvaliteten zborovski nastop."

Za g. Šalamuna je bil ta slovenski nastop v Brooklynu "veličasten" in "sijajen". O dirigentki ni rabil drugega opisa kot besedo "genialna". Glede na to, da slovenski ansambl radi prihajajo v Ameriko, in da jih je tačas že precej tam, pa je mnenja, da "Zbor Carmina Slovenica popolnoma izstopa, ker pač najlepše poje in ker je najboljši." Za konec nujnega kratkega pogovora je pribil: "Ta zbor je paradni konj Slovenije, ki ga lahko pošljemo kamorkoli po svetu!"

Tokratni obisk Carmine Slovenice v Kanadi in ZDA je bil zgleden primer učinkovite mednarodne kulturne izmenjave. Največji uspeh je bil prav v tem, da je mariborski zbor segel s svojo zavidljivo pevsko umetnostjo tako zelo daleč med kanadsko in ameriško javnost in da se je s svojo ljubečo, po svetovno in po domače uglašeno pesmijo dotaknil tolifikih ljudi in jim globoko segel v srce.

Kanadčani so željni kulturnih stikov z drugačnimi svetovi, posebno še, če gre za take umetniške dragotine, kot so Karmina Šilec in njeni pevski zbori. Upajmo, da bo takih uspešnih kulturnih programov med Republiko Slovenijo in Kanado še dosti več.

Carmina Slovenica: Pridite kmalu spet med nas!

Daljna Kanada in Amerika

Povabljeni smo bili na 20. obletnico zbara Toronto Children's Chorus

Nataša Rižnar, pevka zbara

Najbolj razburljiva je bila delitev k družinam. Na eni strani smo stale me, utrujene od poti, da smo še komaj gledale v svet in se stiskale skupaj, kolikor je le bilo mogoče, poleg tega, da je še stena za nami kričala: "Dajte mi dihati!". Na drugi strani pa so stali starši in člani zbara, ki so nas gostili, katerih pogledi so bili tako prijazni, da nam je bilo v hipu lažje. In potem sem se srečala s 'sposojenimi' starši iz oči v oči in ocenjevala (nehote): ali imajo veliko hišo? Prosim, da bi imeli mačko! Upam, da imajo v hladilniku pomarančni sok. Ali bom znala naravnati tuš? Ponavadi se izkaže, da so družine super. Ta družina je bila pravi vzor, da bogastvo ni vse. Mnogokrat se pokaže, da so medčloveški odnosi mnogo pomembnejši in pustijo lahko večje sledi v človeku. Prav udobno je, ko ti razkažejo celo hišo, nato si pogledaš sveže preoblečeno posteljo, na katero si čakal že zadnjih deset ur in nato še lesketajočo se kopalnico, na katero si prav tako čakal že toliko ur. Nato pa te postavijo pred poln hladilnik in te še vprašajo (kot pika na i): "Ali imaš še kakšno željo?". Kaj bi si človek lahko še želel?

Ceprav nas je bioritem sigurno malo zmedel, tega od velikega navdušenja nismo opazili, vsaj jaz ne... saj smo bili v Torontu!!! To je bilo treba izkoristiti. Reakcija našega telesa nam je bila deveta skrb. No, po dveh dnevih vsrkavanja razsežnosti in znamenitosti Toronto se je začelo izpolnjevanje našega poslanstva tam. Večerja s slovenskim veleposlanikom v Torontu gospodom Cerarjem je bila pravi uvod. Mimogrede, večerja je bila zelo ukusna. Naslednja dva dni smo imeli vaje za koncert ob 20. letnici torontskega zbara. Prišla sta tudi zbara St.Mary in Guelph Youth Chorus. Vaje je vodila njihova dirigentka in morali smo se navaditi na njeno dirigiranje. Vaje so bile glasen dogodek.

Toliko glasov se je razlegalo po dvorani! Pravzaprav sem takrat spoznala, da je to velik dogodek ne samo zaradi obletnice, ampak ker se družimo - tukaj smo se srečali mladi, ki svoj čas posvečamo isti stvari - ljubezni do petja.

In to je veliko, naj smo si različni po starosti ali drugih interesih - nekaj le imamo skupnega. Naši glasovi so se zlivali v eno in v njih so se skrivali naše veselje, žalost, razočaranja, pričakovanja, hrepenerja. In zazvenela je pesem. Naše oči so zazrte v dirigenta in dirigent vodi naše misli, nehote. In ko enkrat začutiš občutek lebdenja pri petju, si ujet.

Za vedno!

Družina, pri kateri sem bivala, je bila zelo prijetna. Tako so se trudili, da bi omogočili vse, kar je v njihovih rokah. Toliko zanimivega so povedali o Kanadi, ljudeh, pokrajinah, življenju tam. S hčerkjo Naomi sem se zelo razumela - veliko je povedala o šoli in zboru. V bistvu se njihovo življenje ne razlikuje veliko od našega - starši morajo hoditi v službo, da preživijo, otroci morajo hoditi v šolo. Skrbi so enake, vsi smo ljudje, ne glede na to, kje kdo živi.

Naslednji dan je bil vrhunc našega obiska v Kanadi. Koncert ob 20. letnici. Koncert je bil zelo naporen. Ceprav so vsi nastopi za nas velik izzik, je potrebno v vsakega vložiti veliko energije. Je že tako, da se moraš vsemu, za kar hočeš, da uspe, posvetiti s telesom in dušo. A ko smo peli skupaj, nam je bilo toplo pri srcu.

Slovo od družine je bilo boleče. Stisk roke, objem, izmenjava naslovov, vse to je bilo iskreno in to je tisto, kar mi bo najbolj ostalo v spominu.

Nato smo odšli v Guelph, ki je blizu Toronto. Tukaj so nas sprejele družine zborov Guelph Youth Chorus, s katerim smo tudi imeli koncert. Tukaj smo bili dva dni, nato pa je naša pot peljala v New York! Tukaj nas je gostil tretji zbor - tokrat Brooklyn Youth Chorus. Stanovali smo v Brooklynu. Ker je to področje New Yorka revno in je le malo prebivalcev bogatih, so bila tam temu primerena stanovanja. Tukaj sem začela ceniti svoj dom v Mariboru - saj mi je tam ta izkušnja odprla oči - namreč, niso vsi bogati, če je to Amerika. Čeprav so bili zelo prijazni pri družini. Tako zanimivo je bilo, ko smo gledali film iz videoteke, ki še takrat ni bil pri nas niti v kinu. In tako prijetno je bilo posedeti zvečer s člani družine, poklepati o napornem dnevu. Tudi ti so radi govorili o Američanah in

svoji deželi. Spraševala sem se, kakšna je razlika med Američani in Kanadčani. Gospa iz Toronto je zatrnila, da so Kanadčani vljudnejši in prijaznejši.

Očitno je vsak ponosen na deželo, od koder prihaja. To je njegova domovina! In ob njihovi izraziti samozavesti pomislim na mojo deželo in se zavem, da je tudi moja domovina neprecenljiva in čeprav so druge dežele zanimive in atraktivne, vse deluje tuje, zato nas na koncu turneje vedno vleče domov, saj je tukaj naš dom. Mnogo smo videle, mnogo doživele v daljnih krajih, v nas je pustila ta turneja mnogo lepih spominov, in kakor je reklo ulični igralec kitare v New Yorku: "Ljudje so tisto, kar ti pusti spomine na neko deželo, zgradbe same in razsežnosti so puste."

Koncerti v Severni Ameriki

Patricia Mašten, pevka zborov

16. 10. 1998

Nase prvo koncertno prizorišče je bila Eastminster United Church v Torontu. S Toronto Children's Chorus smo se prvič srečali na dopoldanski vaji, ki jo je vodila dirigentka Jean Ashworth Bartle, priznana umetnica na področju zborovske glasbe. Ker je bil koncert izobraževalnega pomena, smo na njem sodelovali kar trije: naši gostitelji Toronto Childrens Chorus, občinstvo - otroci različnih osnovnih šol in Carmina Slovenica. Oba zpora sta otroke popeljala v čudoviti svet glasbe. Slovenski ljudski instrumenti in plesi so pritegnili njihovo pozornost, neverjetno, kako iskrive so postale njihove oči, še posebej pa so se razvile ob afriških in latinskoameriških ritmih. Vsi navdušeni, razigrani in znanja željni so na koncu skupaj z nami zapeli še nekaj pesmi, ki so se jih naučili prav za to priložnost. Med že na pol plesočo publiko je sedel tudi slovenski veleposlanik v Kanadi dr. Božo Cerar.

18. 10. 1998

Nedeljski koncert, kot otvoritev praznovanja 20. obletnice Toronto Childrens Chorus, je bil dogodek, ki je samo še bolj potrdil, da glasba kot univerzalni jezik združuje tudi najbolj oddaljene in različne. Tokrat sta se nam pridružila še St. Mary's Children's Choir pod vodstvom Eileen Baldwin in Guelph Youth Singers z dirigentko Linda Beaupre. Za zahtevnejšo publiko, ki je vstopnice pokupila že sredi poletja, se je vsak izmed nas predstavil z lastnim repertoarjem. Slovenska folklora je v občinstvu zopet prebudila navdušenje. Ni manjkalo ne vstajanja, ne neprekjenjega ploskanja, ne vzklikanja: "Bravo!". Kot so Kanadčani sami povedali, kaj tako inovativnega in razgibanega še niso videli. Opazili so disciplino na odru in neverjetno usklajenosť. "From Slovenia, with love Programme", kot so ga poimenovali v Torontu, je pa seveda obsegal tudi skupne pesmi, in sicer All His Mercies Shall Endure (G.F.Handel), Psalm 100 (R.W.Henderson), Cantate Domino (R.Long), svetovno premjero World Suite One (D.Patriquin), Yo Le Canto Todo El Dia (D.Brunner), Land of the Silver Birch (E.Pohjola), A great Big Sea (L.Dolloff) in kot zadnjo We rise again (L.Adams). Da je bilo naše druženje še popolnejše, so se zborom pod taktirko Jean Ashworth Bartle priključili tudi posamezni instrumentalisti, vsi člani simfoničnega orkestra v Torontu. Popoldansko slovesnost je posnel kanadski radio CBS Radio Two.

20. 10. 1998

Po zelo uspešnih predstavitvah smo se iz Toronto preselili v Guelph. Verjetno si bomo od tukaj najbolj zapomnili nepopisno navdušenje Guelph Youth Singers. Vriskanje, ploskanje, vzpodbjanje kar ni in ni ponehalo. Pesem Las Amarillas, umetnina kanadskega skladatelja Stephena Hatfielda, pa občinstva enostavno ni več mogla obdržati na njihovih sedežih.

Uspešen koncert smo zaokrožili s pesmijo Dream a dream, ki je kot vselej ganila vso občinstvo, še najbolj pa slovenske priseljence. Naj omenim, da se je ta koncert odvijal v Slovenskem domu Sava, v kraju Breslau. S svojim obiskom nas je počastil tudi predsednik Slovenske matice g. Ivan Plut. Z izmenjavo daril smo zaključili našo turnejo po Kanadi.

22. 10. 1998

Smo že v Združenih državah Amerike, točneje v velemestu New York. Tokrat nas je Brooklyn Youth Chorus pričakal kot gostitelj in ne kot sotekmovalec iz Des Moines. Prav neverjetno, kako se otroci iz različnih delov Brooklyna v zboru povežejo v celoto. Večji del koncerta je pripadal nam, zato smo se s kar najbolj kompleksnim programom predstavili Newyorčanom. Med njimi je bil tudi kulturni ataše g.Tomaž Salamun. Ker so bili otroci Brooklynskega zpora pripravljeni spoznati slovensko kulturo, smo za konec skupaj zapeli še eno slovensko narodno. Naše druženje se je nato nadaljevalo za odrom ob kozarcu Zlate Radgonske penine.

Verjemite, ni bilo malo takih, ki so izražali svoja doživetja in občutke z besedami:

- * Outstanding choir!
- * Thank you for sharing your joy with us.
- * I'm so happy you're here!
- * What a performance!
- * Amazing!
- * Great singing and choreography.
- * I was crying all concert long.

REPERTOAR '98

SLOVENSKE PESMI

Jacobus Gallus: Pueri Hebraeorum
Lojze Lebič: Štirje letni časi (Haiku poezija)
 Pomlad
 Poletje
 Jesen
 Zima
Lojze Lebič: Urok
Benjamin Ipavec: Zimska
Uroš Rojko: Vodomet
Radovan Gobec: Ciganska sirota
 Siničja tožba
 Predice
Fran Gerbič: Ave Maria
Davorin Jenko, arr. Matija Tomc: Lipa
Vilko Ukmarič: Kjer tih je dol
Anton Lajovic: Pesem nagajivka
Emil Adamič: Večer

Slovenske narodne pesmi s plesom in igranjem na tradicionalne ljudske inštrumente

* **Bela Krajina**
 Bog daj, bog daj
 Nemo kolo
 Igraj kolce (*Jakob Jež*)
 Pobelelo pole ofcama (*Matija Tomc*)
* **Goričko**
 Po cesti idu drutarji

* **Rezija**
 Da pa Canynu
 Da citira kafolava
 Pleši, pleši črni kos (*Pavle Merku*)

Danilo Bučar: Dve let in pol
Danilo Bučar: Nocoj, pa oh nocoj
Janez Močnik: Ograček
Marjan Lipovšek: So še rožce žalvale
Matija Tomc: Vuštnješa ja ni
Rado Simoniti: Lepo moje ravno polje
Radovan Gobec: Druml'ca
Radovan Gobec: Vse rožice rumene
Radovan Gobec: Ne ouri, ne sejaj
Viktor Mihelčič: Roža na vrtu

MEDNARODNI PROGRAM

Aaron Copland: Zion's walls
Andrew Lloyd Webber: Pie Jesu
Alberto Grau: Como tu
Alberto Grau: El Barquito
Antoni RosMarbà: Muntanyes regalades
Christopher Marshall: Pusi Nofo
D. Zehavi / arr. M. Wiesenber: Caravan (from Twelve songs of Land)
Daniel Bell: Spring Fjord
David L. Brunner: Yo le canto todo el dia

Donald Patriquin: World Suite No.1
 Cabbagtree hat (Avstralija)
 Taivas on sininen ja valkoinen (Finska)
 The stuttering lovers (Irska)
 Ach! Synku, synku (Češka)
 Deep River (Afroameriški spiritual)
 I went to the market (Kanada)
Dollof Lori-Anne: A Great big sea
Ed Robertson: Sanjam sen (Dream a dream)
Eduardo Lakschevitz: Sambalele
Edward Elgar: The Snow
Felix Mendelssohn: Hebe deine Augen auf
Frank A. York: Monkey and Turtle
Frederik G. Haendel: All his mercies shall endure
G. P. da Palestrina: Recordata
Giovanni Pergolesi: Stabat Mater
H. VillaLobos: Quartour
Harry Wessman: Vesi Väsy Lumen Alle (Water under Snow is Weary)
Henk Badings: Ballad of Cocaine Lil
Herman Rechberger: Postojna
Iikka Kuusisto: The land of music
Jean Sibelius: Finlandia
John Frandsen: Between us
John Rutter: All things bright and beautiful
John Rutter: Angelus ad Virginem
 Kyrie iz Misse de Angelis
L. Bricusse & A. Newley: The Candy man (from Willie Wonka and the Chocolate factory)
Leo Dubinsky: We rise again
Lori-Anne Dolloff: A great big sea
M. Silvatka & H. Walter: I'm going up a Yonder
M. Ippolitov Ivanov: Heruvimskaja pesenj 1.
Maori: Tutira mai
Mark O'Leary: Dago Inang Sarge
Mark Wings: Magic strings
Marko Tajčević: Pjesme dodolske
Michael Head: Ave Maria
Oscar Peterson: Hymn to freedom
Pablo Casals: Nigra sum
Pascale Denis & Laurina Vasques: Aires de Duisqueya (songs of Quisqueya)
Pekka Kostianen: Aurora Borealis (RevontuletNorthern Lights)
Pekka Kostianen: Jaakobin pojat
Ralph Johnson, arr.: Praise the lord (Traditional Cameroon Melody)
Ramon Noble: El Jarabe tapatio
Rupert Lang: Cantate Domino
Ruth Watson Henderson: May the road rise to meet you
Ruth Watson Henderson: Psalm 100
Stephen Hatfield: Las Amarillas (Yellow calandrias)
Stephen Hatfield: Nukapinguuaq
Sy Miller & Jill Jackson / arr. Mark O'Leary: Let there be peace on Earth
Xhosa Trad.: Dubula
Zulu song, arr. Doreen Rao: Syahamba

Utrinki z gostovanja

"Vsi so sedeli in čakali na naš nastop. Zapeli smo nekaj slovenskih pesmi in celo peli so z nam! Prenekateri so začeli točiti solze, saj so se zavedali lepote Slovenije v vseh pogledih. Tudi sama sem se postavila v njihov položaj. Kar naenkrat so mi solze zalile grlo in oči tako, da nisem mogla peti. Sama sebe sem presenetila. Še sedaj se sprašujem, kaj je bil vzrok za mojo reakcijo, ampak ne najdem odgovora."

Alja Grlica

"Veliko ljudi nas je na turneji po Kanadi in ZDA prvič slišalo in videlo. Na naših koncertih so lahko spoznali delček slovenske kulture in še več. Skriti niso mogli niti svojega zadovoljstva, občutkov, katere smo pričarali s pesmijo. Za nas pevke je bil to enkraten občutek - občutek SREČE."

Polona Pintar

"S turnejo, na kateri smo bili, sem zelo zadovoljna. Videla sem visoke stavbe, tiste, o katerih sem včasih lahko samo sanjala. Kanada in Amerika sta mi bili strašno všeč, vendar pa še vedno ne tako kot Slovenija."

Tjaša Krajnc

"Ko smo hodili po Kanadi in Ameriki, me niso prevzele velike stavbe in mogočne limuzine, ampak toplota in prijaznost ljudi, ki so nas sprejeli z odprtim srcem in nam omogočili, da smo se počutili domače."

Minja Lednik

Hard Rock Café

"Kot vsaki 'ta pravi' turisti, smo se tudi mi, seveda vsak s svojim fotoaparatom, odpravili na znameniti Liberty Island. Na (našo) srečo tam ni bilo toliko ljudi - to mislim zato, ker smo na ladje čakali le dobrih 30 minut. Ko nam je uspelo pripluti do otočka, smo, vsi navdušeni nad pogledom na Manhattan, obšli 'teto' Liberty in začudeni ugotovili nekaj neverjetnega: lady Liberty je kljub svoji starosti zelo moderna! Verjeli ali ne, nohté na rokah in nogah ima zelene barve!!! Seveda pa morajo biti tudi lasje v stilu... Škoda, da vseh teh 'modnih dodatkov', ki so povrh vsega še bakreni, nismo mogli videti od blizu, ker je bilo premalo časa. Odhod domov je vendar pomembnejši kot sprehod po 'tetinem' telesu!"

Nina Vodovnik

Intenzivne priprave na morju (Poreč, 12. - 19. 9. 1998)

"Včasih sem ob besedi New York pomislila na visoke stolpnice, kip svobode, lepe trgovine... Zdaj pa si v mislih zarišem bežne poglede ljudi - ljudi v množici tisočerih. Tudi to daje New Yorku čar (poleg kipa svobode seveda)."

Ana Bračič

Izgleda, da so Američani preusmerili svoje zanimanje, kar se tiče Slovenije... Pred letom dni so nas namreč spraševali, če pri nas poznamo zobotrebce in tekoče stopnice ter če tudi jemo zelenjavu. Tokrat pa so nas presenetili z vprašanjem o slovenskem gospodarstvu in trgovini, Titu, sodelovanju z Rusijo in našem mnenju o napadih ZDA na Balkan. Koliko pa smo jim znale o tem povedati, pa je druga zgoda...

Barbara Rajić

Veliko smo videle, novega spoznale in čudovitega doživele. V enem samem dnevu je bilo toliko novih stvari, toliko lepih, nepozabnih, enkratnih občutkov, da bi človek kar počil od te energije, ki ga obdane v teh trenutkih. Posebej čudoviti in nepopisni so občutki na odru, ko občutiš stik s publiko, gledaš zadovoljne in veselle obrazbe, ko pa občutiš trud vseh prijateljic pevk okrog sebe, tisto močno skupno energijo, si popolnoma zadovoljen.

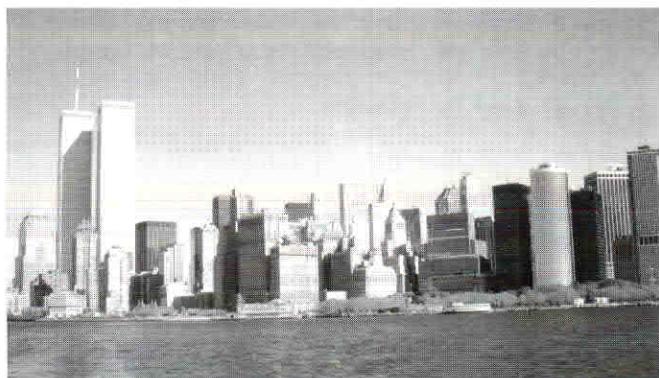
Tina Princ

Ogledi in znamenitosti

Polona Horvat

Na turneji po Kanadi in ZDA smo imele možnost, da si ob naporni koncertni dejavnosti ogledamo tudi pomebne znamenitosti. Tudi to je pomemben del našega izobraževanja, ki smo ga deležne v zboru Carmina Slovenica. Ob vsem kar pri zboru pridobimo na glasbenem področju, na področju razvijanja dobrih medsebojnih človeških odnosov, na vsaki turneji doživimo tudi nepozabne trenutke, ko si lahko ogledamo kulturne, znanstvene in ostale dosežke države, ki jo obiščemo.

Ta turneja nam bo ostala v spominu po mnogih impresivnih znamenostih, ki smo jih videle. Poglejte z nami ...

KANADA IN ZDA

Ogledi in znamenitosti

TORONTO

Toronto je glavno mesto province Ontario. Leži na severozahodni obali jezera Ontario. Leta 1793 se je imenoval York, od leta 1834 pa se imenuje Toronto, kar je bilo vzeto iz jezika tamkajšnjih Indijancev, in pomeni "zbirališče".

* CN TOWER (Canadian National Tower)

Ta stolp iz knjige rekordov predstavlja najvišjo samostojecjo zgradbo na svetu in se dviguje 555,3 metrov nad mesto. Na višino 447 metrov vozi šest dvigal s hitrostjo 22 km/h. Stolp tehta 130.000 ton. Zgradili so ga v 40 mesecih. Letno ga obišče približno dva milijona ljudi in med letošnje smo vsteti tudi mi. Sprehodili smo se tudi po steklenih tleh CN Towerja (Glass Floor) in doživeli globino 342 metrov pod nogami.

* ROY THOMSON HALL

To je velika koncertna dvorana v središču mesta. Njena značilnost je skledasta streha iz stekla. Sprejme lahko 2800 gledalcev in je urejena tako, da je kar najbolj akustična. V njej smo zapele kar z glavnega odra. No ja...

* CITY HALL

Je moderni kompleks dveh polkrožnih stavb, visokih 20 oz. 27 nadstropij. Arhitekt tega poslovnega centra je Finec V. Revell. Malce večja je že od naše občine...

* CASA LOMA

Nahaja se 3 kilometre od Downtowna. Sir Henry Pelatt je ta grad z 98 sobanami dal zgraditi leta 1900 - stalo ga je 3 milijone dolarjev. V njej bi se dalo živeti...

* ONTARIO SCIENCE CENTRE

Tri stavbe tvorijo znanja poln kompleks, v katerem najdemo devet glavnih razstavljalnih prostorov. Toliko vsega in kako zanimivo. Prava stvar za spoznati Newtonov zakon, pa Pitagorov izrek in si ga na drugačen način zapomniti za vse življeneje!

* EATON CENTRE

Tudi ta ogromni nakupovalni center je neke vrste turistična znamenitost. V njem se nahaja preko 300 trgovin, restavracij in kavarn, ki so razporejene v štirih etažah med Queen Street in Dundas Street. Nekaj nakupov je bilo opravljenih!

* HARD ROCK CAFE in PLANET HOLLYWOOD

Še dve turistični znamenitosti modernega časa, kjer smo si lahko ogledali razstavljene predmete iz sveta filma in rock glasbe. No - vse zvezde niso imele časa piti kavico z nami.

NIAGARA FALLS

Niagarski slapovi so se najverjetneje oblikovali pred 12000 leti, ko se je stopil led zadnje velike poledenitev na tem območju. Tako je nastala reka Niagara in ustvarila Niagarske slapove. Ime Niagara prihaja iz indijske besede Onguaahra, kar pomeni "ožina".

Niagarske slapove tvorita dva slapa, in sicer Horseshoe falls in American falls. Prvi so na kanadski strani v provinci Ontario, drugi pa ležijo v ameriški državi New York. 85% vode predstavljajo Horseshoe falls, ki so visoki 51 metrov, American falls pa 54 metrov. Turistične ladje, imenovane Maid of the Mist, omogočajo obiskovalcem, da se podajo v neposredno bližino tega naravnega čudesa, kjer gnezdi tudi veliko ptic.

Na ladjiči smo si v pisanih dežnih pelerinah pobližu pogledali to maso vode. Res je impresivno.

ST. JACOB

St. Jacob je znamenita kanadska vas, kjer prebivajo Amiši. Ti ljudje ne uporabljajo sodobne tehnike, ampak si pomagajo s tem, kar naredijo s svojimi rokami. Oblačijo se v črna oblačila in se vozijo s kočijami. Vas je pravi raj za kupovanje turističnih spominkov, ki jih ustvarjajo prebivalci.

NEW YORK

Odkar je New York postal glavno priseljensko pristanišče za množice iz vsega sveta, so se na določenih mestih naselile različne etnične skupine. Nastalo je pet mestnih območij: Manhattan, Brooklyn, Bronx, Queens in Staten Island. Ker v mestu najdemo primere izobilja in revščine, mu pravijo tudi "mesto nasprotij". Newyorški statistični podatki so res vrtoglavici: ? prebivalcev (treba je pogledati v novejšo enciklopedijo), 3500 cerkva in sinagog, 200 nebotičnikov, 150 muzejev, 500 galerij, 238 gledališč,... in 90.000 brezdomcev.

* EMPIRE STATE BUILDING

Ta veličastna, 443 metrov visoka zgradba iz jekla, apnenca in aluminija na Peti Aveniji je že od leta 1931 odprta za razgledovanje po Manhattanu, čeprav je njena prvotna funkcija poslovna. Od 86. nadstropja vodi samo eno dvigalo še 16 nadstropij višje.

* CENTRAL PARK

V dolžino meri 4000 in v širino 800 metrov. 340 hektarjev velik mestni park je za številne Newyorčane edini kraj za opazovanje spreminjanja letnih časov, zato je ob koncu tedna vedno poln ljudi. Značilna sta živalski vrt in Strawberry fields, območje, ki ga je Yoko Ono posvetila Johnu Lennonu. Park se začne na 59. ulici in konča na 110., kjer se začne Harlem.

* HARLEM

Najrevnjeji med številnimi manhattanskimi okoliši je večinoma poseljen s Portoričani in temnopoltimi prebivalci. Med turističnimi znamenitostmi najdemo 400 cerkva in Apollo Theatre.

* LINCOLN CENTRE

Je žarišče newyorških odrskih umetnosti in dom Newyorské filharmonije, Newyorške opere in baleta ter Metropolitanske opere.

Zbor pred Metropolitansko opero

* ROCKEFELLER CENTER

V jedru centra najdemo znamenito Radio City Music Hall, največjo pokrito dvorano za rockovske koncerte. Srce Rockefellerskega centra je Lower Plaza, potopljen vrt s kavarno, kjer se pozimi nahaja odprto drsalnišče, med božičnimi prazniki pa največje božično drevo. Na vrt, ki ga obkrožajo zastave držav sveta, gleda tudi 70-nadstropna stavba, najvišja v tem delu mesta.

* FLATIRON BUILDING

Je najstarejši stoječi nebotičnik v New Yorku. Visok je 20 nadstropij, zgrajen pa je bil v dvajsetih letih tega stoletja.

* COLUMBUS CIRCLE

Na njem stoji steber s kipom Columbusa. Predstavlja jugozahodni kot Centralnega parka in je nekakšen newyorški point zero, kar pomeni, da se od tukaj merijo vse razdalje iz New Yorka.

Ogledi in znamenitosti

KANADA IN ZDA

* WORLD TRADE CENTER

Stolpa World Trade Centra, imenovana tudi Twin Towers, sta s svojimi 100 nadstropji najvišja nebotičnika v New Yorku, hkrati pa zasedata tudi drugo mesto med svetovnimi višinskimi rekorderji.

* BROOKLYN BRIDGE

Je eden izmed treh mostov, ki povezujejo Manhattan in Brooklyn.

Med leti 1883 in 1903 je bil največji viseci most na svetu. Po njem smo se vozili kar dve uri saj je bilo mesto popolnoma blokirano, ker so Yankees zmagali in so jim domačini pripravili štirimiljonsko parado.

* STATUE OF LIBERTY

Ta mogočna dama je pojem turizma. No ja ...

KONCERTI V LETU '98

- 17. 12. 1998: Koncert Sledimo soncu (Union), Maribor
- 14. 12. 1998: Abonmajski koncert Nova Gorica
Šolski koncert Nova Gorica
- 7. 12. 1998: Akademija ob 60 letnici Slovenske akademije znanosti in umetnosti in Tednu univerze v Ljubljani
- 4. 12. 1998: Božični koncert v Ljubljani
- 21. 11. 1998: Koncert v Kranju
- 28. 10. 1998: Podelitev Boršnikovega prstana, Maribor
- 13. - 23. 10. 1998: Koncertna turneja po Kanadi in ZDA
- 4. 10. 1998: Koncert v Gorici (Italija)
- 19. 9. 1998: Koncert v Cerknici (festival)
- 11. 9. 1998: Koncert v Izlakah (IMAGO SLOVENIAE)
- 2. 7. 1998: nastop na Lento
- 27. 6. 1998: Koncert za Sorooptimistke
- 24. 6. 1998: Koncert v Pesnici
- 14. 6. 1998: Koncert v Ljubljani

- 21. 6. 1998: Koncert v Metliki (IMAGO SLOVENIAE)
- 13. 6. 1998: Solopevska produkcija, Union
- 27. 5. 1998: Koncert na Bledu
- 20. - 25. 5. 1998: Evropski zborovski festival v Baslu (Švica)
- 15. 5. 1998: Koncert v Mariboru
- 22. - 30. 4. 1998: Mednarodno tekmovanje v Kalundborgu in koncertna turneja po Danski
- 18. 4. 1998: Solopevska produkcija, Union
- 20. 3. 1998: Podelitev Glaserjevih nagrad, Maribor
- 5. 3. 1998: Koncert v Mariboru
- 27. 2. 1998: Koncert v Ljubljani (GZS)
- 22. 2. 1998: Solopevska produkcija
- 14. 2. 1998: nastop v Ljubljani
- 15. 2. 1998: nastop v Ljubljani
- 4. 2. 1998: Koncert v Koreni

Sporočila

Spoštovana in draga gospa Karmina,

prisrčna hvala za napor, ki ste ga imeli z zbirom in pošiljko dragocenih sporedov. Ob njih šele prav vidim kako velik dolžnik sem Vam in Vašemu zboru. Le kako se naj oddolžim? Vsekakor imate v meni naklonjenega prijatelja. Če lahko kdaj kaj prispevam, da bo Vaše najbrž ne vedno lahko in neovirano delo teklo bolj gladko in z manj spotikanji bom vse kar je v moji moći rad storil.

Z najboljšimi željami.

Vaš Lojze Lebič

Dear Ms. Silec and all the Members of Carmina Slovenica,

I just wanted to let you and the choir members know how much I enjoyed the concert with you and the Brooklyn Youth Chorus. You are all extraordinary musicians! The performance of LAS AMARILLAS by Stephen Hatfield was the best I have ever heard! I am sure he would like to meet everyone and to hear a great performance of his music.

The gift of music you gave to me last night will be with me for the rest of my life.

My best regards to all of you,

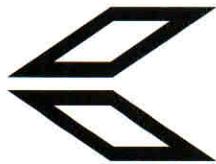
Frank Korach
Boosey&Hawkes, Inc., New York

Sofinancerji zborna

MESTNA OBČINA MARIBOR

REPUBLIKA SLOVENIJA - MINISTRSTVO ZA KULTURO

Generalni pokrovitelj

Nova KBM d.d.

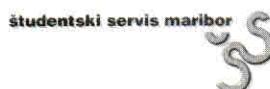
Pokrovitelji

POŠTA SLOVENIJE d.o.o.

ISS Servisystem

Terme Maribor

VEČER

CERTUS

•Carmina Slovenica•

Letopis 1998

Naslov:

Carmina Slovenica

Partizanska 5, 2000 Maribor, Slovenija

Tel.: 00386/62/212-215

Tel./Fax: 00386/62/225-224

E-mail: carmina.slovenica@guest.arnes.si

Homepage: www2.arnes.si/~carmina/

Naklada
800 izvodov

Uredila
Karmina Šilec

Oblikovanje
Studio BREZA

Tisk
Tiskarna DOBRAJC

December 1998

•Carmina Slovenica•

